

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Sa/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200384
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5021200384.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Dubcovou, v právnej veci žalobkyne: E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XXX XX B. č. XXX, zastúpenej právnym zástupcom: JUDr. Ivanom Hubkom, advokátom, so sídlom Q. X/XX, XXX XX E., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky, so sídlom Kuzmányho č. 26, 012 23 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: KRPZ-ZA-KDI-SK-26/2021 zo dňa 15. júla 2021

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému nárok na náhradu trov súdneho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa prostredníctvom právneho zástupcu podanou žalobou zo dňa 11.08.2021 domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu s návrhom na zrušenie týchto rozhodnutí a vrátenie veci príslušnému správne mu orgánu na ďalšie konanie s náhradou trov súdneho konania. Žalobkyňa pôvodne v žalobe žiadala vo veci nariadiť pojednávanie. V žalobe poukázala na ust. § 177 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v spojení s ust. § 191 ods. 1 písm. c), d), e), g) SSP s tým, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia škodovej udalosti a dopravnej nehody, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, pričom skutkový stav nebol zistený v takom rozsahu, aby to bolo dostatočné pre spravodlivé posúdenie veci. Podľa žalobkyne došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že zotrúva na dôvodoch odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“). Žalobkyni podľa ust. § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. bola uložená sankcia 400,- EUR a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 14 mesiacov. Žalobkyňa namietala výrokovú časť rozhodnutia prvostupňového orgánu, a to Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát Dolný Kubín, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, Pelhřimovská 2054/6, 026 01 Dolný Kubín číslo: ORPZ-DK-ODI2-P-45/2021 zo dňa 19. mája 2021, keďže konštatovanie, že svojím konaním porušila § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c) s poukazom na ust. § 137 ods. 2 písm. c), h) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“), je takéto rozhodnutie a výrok nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Žalobkyňa poukázala na ust. § 32 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), keď mala za to, že správny orgán nielenže nedostatočne zistil skutkový stav veci, ale nepreskúmal dôkladne spisový materiál zhromaždený v Správe o výsledku objasňovania priestupku č.p.: ORPZ-DK-ODI1-P-255/2020 zo dňa 30.03.2021. Žalobkyňa poukázala na jednotlivé ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. v spojení s §

22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb.. Žalobkyňa v zmysle znenia ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. mala za to, že nemohla byť trestaná v zmysle tohto zákonného ustanovenia, ak nedošlo k ublíženiu na zdraví s práceneschopnosťou nad 7 dní a spôsobená škoda na majetku, t.j. hmotná škoda neprevýšila jedenaplnásobok škody podľa Trestného zákona, čo je najmenej 3.999,- EUR. Celková škoda bola reálne 1.500,- EUR. Žalobkyňa zvýraznila, že v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. ide o návrhový priestupok v zmysle ust. § 68 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.. Žalobkyňa mala za to, že kamerový záznam bol nezákonne zaistený do správneho konania, a preto nemohol byť použitý ako relevantný dôkaz. Poukázala na výpoveď vlakvedúceho pána L. M., ktorý uviedol, že osobné motorové vozidlo zostalo stáť, zakrátko sa však pohlo a vošlo do železničnej dráhy. Žalobkyňa mala za to, že kamerový záznam - CD okrem toho, že bol nezákonne získaný, tak nevedeli ho žalobkyni v správnom konaní prehrať. Poukázala na to, že pri nehode utrpela ťažký otras mozgu, zlomeninu lebky, a preto si nemohla pamätať na samotný nehodový dej a jeho priebeh. V jej prípade nešlo o agresívnu jazdu, nešlo o nerešpektovanie dopravných predpisov, nešlo o vedomé, vôľové konanie, ktoré by malo viesť k porušeniu všeobecného predpisu zákona č. 8/2009 Z.z., ale len o nevedomú neobstarlivosť, ktorá prispela k samotnej havárii. Podľa žalobkyne je rozhodnutie prvostupňového orgánu aj v časti penalizácie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Na základe odvolania žalobkyne mal žalovaný ako odvolací orgán preskúmať rozhodnutie prvostupňového orgánu. Žalovaný však k preskúmaniu nepristúpil, pričom sa dopustil viacerých hmotnoprávných a procesných pochybení, ktoré robia aj rozhodnutie žalovaného nezákonným. Žalobkyňa poukázala na to, že listinné dôkazy 1, 3, 4, 5 boli vyhotovené po skončení správneho konania, t.j. po vyhlásení rozhodnutia dňa 19.05.2021 a tým došlo k závažnému porušeniu predpisov o správnom konaní. V čase nahliadania do spisu a ani v čase pojednávania neboli zaradené listiny do spisu, u ktorých sa poukazuje na počet 13 listinných dôkazov a tým bolo porušené právo žalobkyne uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu. Žalobkyňa nesúhlasila, že jej e-mailové podanie bolo doručené dňa 17.05.2021, pretože toto bolo doručené ešte v januári 2021. Žalobkyňa poukázala na žiadosť o poskytnutie kamerového záznamu zo dňa 19.05.2021, ktorá žiadosť bola zasielaná až po skončení konania na správnom orgáne.

2. V ďalšej časti žaloby zo dňa 11.08.2021 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu poukázala na chyby v rozhodnutí odvolacieho orgánu, ktoré by sa nemali vyskytovať, keďže vo výroku rozhodnutia žalovaného číslo: KRPZ-ZA-KDI-SK-26/2021 zo dňa 15. júla 2021 sa uvádza, že bolo preskúmané Rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne číslo: ORPZ-DK-ODI2-P-45/2021 zo dňa 19.05.2020 a tým podľa žalobkyne bolo preskúmané neexistujúce rozhodnutie zo dňa 19.05.2020, zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené rozhodnutie zo dňa 19.05.2020, ktoré neexistovalo, pričom dátum takéhoto rozhodnutia sa uvádza aj v odôvodnení rozhodnutia žalovaného a naopak na strane 3 rozhodnutia žalovaného sa poukazuje na rozhodnutie o priestupku zo dňa 19.05.2021, čím podľa žalobkyne sa vytvára chaos v dátumoch a rokoch rozhodnutia. Žalobkyňa poukázala na stranu 4 rozhodnutia žalovaného, kde sa uvádza citácia ust. § 66 zákona č. 8/2009 Z.z., avšak došlo k chybe, pretože správne malo byť uvedené ust. § 64 zákona č. 8/2009 Z.z.. Podľa žalobkyne žalovaný extenzívne vykladá ust. § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení. Žalobkyňa na ústnom pojednávaní dňa 19.05.2021 uviedla na otázku, či si priznáva vinu, odpoveď: „Nie.“ Ustanovenie § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. predpokladá, že sa účastníci bezprostredne po škodovej udalosti stretnú, musia sa osobne identifikovať, podpísať predpísané tlačivá, vzájomne komunikovať o priebehu nehodového deja, určiť príčiny a podmienky jej vzniku. Malo by ísť o vzájomnú komunikáciu v danom prípade s vodičom lokomotívy B. B. a s vlakvedúcom L. M. a so žalobkyňou. Podľa žalobkyne, pokiaľ na ústnom pojednávaní na otázku, či si priznáva vinu, odpovedala nie, táto odpoveď z hľadiska klasifikácie škodovej udalosti na dopravnú nehodu nemá právnu váhu. Žalobkyňa zdôraznila návrhové konanie priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., pričom nebol podaný návrh poškodenej osoby, aby sa tento priestupok prejednal. Neboli preskúmané všetky listinné dôkazy vo vzájomnej súvislosti na zistenie presnej škody. Pokiaľ bolo priznané poškodenie zdravia J. V. a W. V., tak musí im byť priznané aj oprávnenie podať návrh na prejednanie tohto priestupku, resp. ich zákonnému zástupcovi alebo opatrovníkovi, ak je poškodená osoba vo vzťahu k páchatelovi priestupku blízkou osobou. Žalobkyňa sa stotožnila s tým, že poškodením „L“ profilu na pluhu a ohnutím háčika zavesenia závitového spriahadla na HKV SK JUSO, 92 56 1 740430-4, rok výroky 1986, vznikla škoda na majetku majiteľa HKV vo výške 200,- EUR. Žalobkyňa odmietla úvahu žalovaného ohľadne kamerového záznamu zo škodovej udalosti na železničnom priecestí. Žalobkyňa uviedla, že kamerový záznam namietala v konaní pred správnym orgánom dňa 19. mája 2021, pričom v tom čase správny orgán nemal záznam v spise o spôsobe jeho zaistenia. Záznam nebolo možné prehrať, lebo k uvedenému

sa vyžaduje osobitný programový prehrávač, ktorý nebol v počítači. Žiadosť o kamerový záznam ako dôkaz nebol dňa 19.05.2021 súčasťou spisu pri rozhodovaní a bol do spisu doložený až po skončení správneho konania, po vyhlásení rozhodnutia. Dôkaz kamerového záznamu žalobkyňa nepovažovala za spôsobilý na použitie v správnom konaní v zmysle ust. § 76 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z.. Kamerový záznam nie je zapísaný v protokole písomnosti Obce Veličná, resp. nie je zrejmé, kto tento kamerový záznam napálil na CD. Žalobkyňa nesúhlasila s aplikáciou ust. § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. v rovine uloženej sankcie, pretože nikoho neusmrtila, nespôsobila hmotnú škodu, deti nemali ublíženie na zdraví a celú situáciu ľutovala. Žalobkyňa mala za to, že rozhodnutím žalovaného ako aj prvostupňového orgánu bol porušený zákon, boli porušené hmotnoprávne, procesnoprávne ustanovenia, rozhodnutie je nezrozumiteľné, nedostatočne odôvodnené, a preto podľa ust. § 191 ods. 4 SSP žiadala vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, prípadne v zmysle ust. § 191 ods. 3 SSP orgánu verejnej správy. Žalobkyňa mala za to, že popri nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu bolo podľa žalobkyne nedostačujúce na riadne posúdenie veci, došlo k porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy.

3. K žalobe žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 17.12.2021 (č.l. 78 - 79 spisu). Žalovaný v tomto podaní uviedol, že trvá na vytýčení pojednávania a navrhuje žalobu zamietnuť. Žalovaný k námietke žalobkyne v tom, že udalosť nemala byť klasifikovaná ako dopravná nehoda, poukázal na ust. § 66 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej sa usmrť alebo zraní osoba. Ďalej žalovaný poukázal na ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., ktoré ustanovenie poukazuje na vzniknutú dopravnú nehodu, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škoda na majetku. V zmysle ust. § 68 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v spojení s ust. § 22 ods. 1 písm. g) tohto zákona vyplýva, že ide o návrhové konanie v tom prípade, ak pri spáchaní priestupku sa spôsobí škoda na majetku alebo ublíži na zdraví blízkej osobe. Udalosť podľa žalovaného musela byť klasifikovaná ako dopravná nehoda v zmysle ust. § 66 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z., pretože došlo k zraneniu osôb. Žalobkyňa bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., pretože zavinila dopravnú nehodu a spôsobila inému škodu na majetku, čo bolo preukázané v zmysle protokolu zo zasadnutia škodovej komisie, ktorý tvorí súčasť administratívneho spisu. Žalovaný mal za to, že tento priestupok nemohol byť klasifikovaný ako návrhový v zmysle ust. § 68 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., pretože pri dopravnej nehode došlo k spôsobeniu škody inej osobe ako osobe páchatela alebo osobe blízkej. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne v tom, že nie všetky listinné dôkazy boli zahrnuté do obsahu administratívneho spisu v čase nazerania žalobkyne do spisu. Žalobkyňa uvádza, že 17.05.2021 bolo vykonané nazeranie do spisu a dňa 19.05.2021 bolo vykonané ústne pojednávanie. Všetky listiny boli súčasťou spisu a celý spisový materiál prvostupňového orgánu bol predložený spolu s odvolaním žalovanému dňa 17.06.2021. Ak žalobkyňa poukazuje na chyby v dátumoch, resp. rokoch rozhodnutia a pre ktoré chyby podľa žalobkyne sa nedá rozumieť rozhodnutiu žalovaného, tak žalovaný uviedol, že je pravdou, že pri rozhodnutí žalovaného došlo k písárskym chybám pri dátume vydania rozhodnutia prvostupňovým orgánom, keď bolo namiesto zo dňa 19.05.2021 uvedené 19.05.2020, čoho si je žalovaný vedomý, avšak uvedené nespôsobuje to, že nie je možné porozumieť rozhodnutiu žalovaného. Kamerový záznam podľa žalovaného nebol zabezpečený nezákonným spôsobom, pretože tento bol vyžiadaný od Obce Veličná v zmysle ust. § 76 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v platnom znení a bol poskytnutý a vydaný oprávnenou osobou.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa v podaní zo dňa 23.01.2022 (č.l. 101 - 102 spisu). Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že žalovaný aj vo svojom vyjadrení k žalobe žalobkyne poukazuje na ust. § 66 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z., čo opätovne je nesprávne, keďže ust. § 66 ods. 1 nemá písmeno a) a súčasne ide o ust. § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z.. Žalobkyňa nesúhlasila, že tu vznikla dopravná nehoda, pretože uvedené vyvracia lekárska správa zaslaná na základe dožiadania pacient J. V., dátum vyhotovenia v Dolnom Kubíne dňa 20.01.2021. Pacient J. V. nemal obmedzenia na obvyklom spôsobe života a rovnako žalobkyňa poukázala na lekársku správu zo dňa 20.01.2021 W. V., ktorý nemal obmedzenia na obvyklom spôsobe života. Žalobkyňa nesúhlasila s tým, že sa nejednalo o návrhový priestupok, pretože podľa záznamu o podaní vysvetlenia W. O. zo dňa 12.01.2021 tento uviedol, že náhradu škody si nebude uplatňovať na správnom orgáne. Klasifikácia škody na základe protokolu zo zasadnutia škodovej komisie na HKV SK JUSO je „mierne ohnuté profily na pluhu“ a „ohnutý háčik zavesenia závitového spriahadla“, fakticky nie je žiadna materiálna škoda, pričom jej výška 200,- EUR nedosahuje požadovanú výšku klasifikácie pre dopravnú

nehodu podľa ust. § 64 zákona č. 8/2009 Z.z.. Podľa žalobkyne zákonite tu musí nasledovať kvalifikácia len ako škodová udalosť a nie dopravná nehoda. Žalobkyňa uviedla, že majiteľ HKV JUSO s.r.o. ako poškodená strana si neuplatnil náhradu škody a táto sa považovala za právne irelevantnú z hľadiska následku. Podľa žalobkyne je nezákonné a neprípustné dokladať do spisu ďalšie listinné dôkazy, s ktorými ako obvinená z priestupku nebola oboznámená, nemala ich k dispozícii a nevyjadrila sa k nim. Podľa žalobkyne v spise chýbalo aj zásadné vyjadrenie k priebehu havárie na železničnom priecestí zo dňa 22.11.2020 s návrhom na doloženie do spisu, nebol doložený zaistený kamerový záznam z priebehu havárie a ani k nemu sa nemohla vyjadriť. Žalobkyňa nemala umožnené ako obvinená pred vydaním rozhodnutia sa vyjadriť k podkladom, k spôsobu zistenia a zabezpečenia podkladov. Žalobkyňa poukázala na žiadosť o zaslanie kamerového záznamu zo dňa 19.05.2021, žiadosť o kamerový záznam zo dňa 23.01.2020, opravu chýb v písaní žiadosti. Žalobkyňa zotrvala na nezákonom zabezpečení dôkazu, a to kamerového záznamu, žalovaný neposudzoval zákonnosť zaistenia tohto dôkazu, nemohol byť použitý ako dôkaz v správnom konaní a súčasne nebol predložený pred vyhlásením rozhodnutia a žalobkyňa nemala možnosť sa s ním oboznámiť, keďže bol zaradený až po vydaní rozhodnutia. Žalobkyňa opätovne poukázala na výpoveď pána L. M., ktorý potvrdil, že auto zastavilo. Žalobkyňa namietala záznam z dopravnej nehody. Žalobkyňa zotrvala na tom, že ide o návrhový priestupok, ak nebolo preukázané ublíženie na zdraví inej osobe, ale aj nedostatok následku spôsobenej škody na majetku na HKV. Ak neboli splnené podmienky podania návrhu zo strany poškodenej osoby, či už na zdraví alebo poškodenej na majetku, nemožno hodnotiť túto udalosť ako priestupok a ukladať sankciu. Nebolo inému ublížené na zdraví a ani inému spôsobená škoda na majetku a navyše nedanie prednosti v jazde je podľa žalobkyne nanajvýš sporné, nepreskúmateľné, nedokázané. Žalobkyňa v závere tohto podania zo dňa 23.01.2022 prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že berie svoju žiadosť späť o nariadení ústneho pojednávania.

5. Žalobkyňa ďalším podaním zo dňa 09.02.2022 (č.l. 109 spisu) doplnila svoje vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, v ktorom zdôraznila, že robila všetko preto, aby chránila život detí, podľa vyjadrenia vlakového vozidla zastalo pred prechodom a až potom sa pohlo, preto je tu namieste a právne čisté kvalifikovanie ako nesprávne správanie sa na železničnom priecestí. Kamerový záznam z priebehu havárie nemôže byť primárnym dôkazom závažného porušenia všeobecných predpisov v správnom konaní s tým, že nie je vylúčená ani manipulácia s jeho obsahom ako nahrávky. V závere tohto podania zo dňa 09.02.2022 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že sa plne pridržiava predchádzajúcich návrhov, a to zobrať svojej žiadosti späť o nariadení ústneho pojednávania.

6. Vyjadrenie žalobkyne bolo doručené žalovanému, ktorý bol podaním krajského súdu zo dňa 10.02.2022 (č.l. 113 spisu) vyzvaný, aby sa vyjadril s tým, že na ďalšie vyjadrenia správny súd nemusí prihliadať. Žalovaný túto možnosť nevyužil a nevyjadril sa.

7. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 01.04.2022 (č.l. 120 spisu) opravila svoju dupliku v tom, že žiada, aby krajský súd nerozhodol vec bez nariadenia ústneho pojednávania, pretože žalobkyňa chce sa pojednávania zúčastniť a chce byť prítomná na verejnom vyhlásení rozsudku a ak žalovaný žiadal, aby sa vo veci vykonalo ústne pojednávanie, tak s týmto súhlasí aj žalobkyňa, pričom hlavný dôvod nariadenia pojednávania je to, že žalovaný neodlišuje zákon č. 372/1990 Zb. ako zákon lex generalis od zákona č. 8/2009 Z.z. ako zákon lex specialis.

8. Na základe pripojeného spisu správnych orgánov mal krajský súd za zistené, že prvostupňový orgán - Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát Dolný Kubín, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, Pelhřimovská 2054/6, 026 01 Dolný Kubín rozhodnutím číslo: ORPZ-DK-OD12-P-45/2021 zo dňa 19. mája 2021 rozhodol o priestupku tak, že žalobkyňu uznal vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., pretože svojím konaním porušila § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c), § 137 ods. 2 písm. c), h) zákona č. 8/2009 Z.z., za čo jej bola uložená podľa ust. § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. sankcia - pokuta 400,- EUR a sankcia - zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 14 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia s povinnosťou náhrady trov konania vo výške 16,- EUR. Prvostupňový orgán konštatoval skutok, keď žalobkyňa dňa 22. novembra 2020 v čase pred 17:30 hodinou viedla motorové vozidlo továrenskej značky DACIA SANDERO, evidenčného čísla Slovenskej republiky: DK-822BP, po miestnej komunikácii v Obci Veličná v smere do Obce Oravská Poruba na Obec Veličná, pričom na železničnom priecestí kódu SP0196 nerešpektovala zvislé dopravné značenie 202 „Stoj, daj prednosť v jazde!“, nevenovala sa

plne vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho náhle vošla do jazdnej dráhy vlakovému rušni radu 740 evidenčného čísla 740430-4, ktorý prichádzal zo smeru od Obce Dolný Kubín a ktorý v čase dopravnej nehody viedol rušňovodič B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., popisného čísla XXX/X, okres W.. Podozrivá svojim konaním vytvorila rušňovodičovi náhlu prekážku, pri ktorej došlo k stretu vozidiel na železničnom priecestí. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu vodičky E. V., a to poranenie hlavy s krvácaním, poranenie kľúčnej kosti a oderkom na tele s dobou liečenia do 45 dní a k zraneniu W. V., narodeného XX.XX.XXXX, a to pohmoždenie hlavy, sublúxácia zubu s dobou liečenia do 7 dní a k zraneniu J. V., narodeného XX.XX.XXXX, a to pohmoždenie brušnej steny vľavo, odrenina ľavej slabiny s dobou liečenia do 7 dní. Ostatní účastníci dopravnej nehody, vlakvedúci L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, okres Dolný Kubín a rušňovodič B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvala bytom W. XXX/X, okres W., zranení neboli. Dychová skúška u rušňovodiča bola negatívna, u vodičky bol nariadený odber krvi, výsledok vyšetrenia bol negatívny a alkohol u vodičky nebol zistený. Celková škoda, ktorá vznikla v dôsledku dopravnej nehody predstavuje sumu 5.200,- EUR, pričom škoda na vlakovom rušni bola škodovou komisiou stanovená na sumu 200,- EUR a škoda na osobnom motorovom vozidle DACIA SANDERO, evidenčného čísla Slovenskej republiky: DK-822BP bola určená na sumu 5.000,- EUR.

9. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán poukázal na konanie dňa 19. mája 2021, z ktorého ústneho pojednávania poukázal prvostupňový orgán na rozhodné otázky a odpovede, keď žalobkyňa uviedla na otázku, či si priznáva vinu, odpoveďou: „Nie.“ Súčasne obvinená uviedla, že vyjadruje pochybnosť k dôkazu kamerový záznam, pretože v spise nie je žiadny úradný záznam a zápis o poskytnutí a prevzatí kamerového záznamu ako dôkazu. Prvostupňový orgán na strane 4, 5 odôvodnenia svojho rozhodnutia poukázal na listinné dôkazné materiály, z ktorých vychádzal, a to zo správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy pod číslom písomnosti: ORPZ-DK-OD11-P-255/2020, záznamov o podaní vysvetlenia L. M., B. B., W. O., E. V., V. V., podľa ktorých prvostupňový orgán mal za to, že ku skutku došlo tak, ako uviedol vo výroku rozhodnutia, zo záznamu dopravnej nehody a zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody, kde zo stôp zistených na mieste činu/dopravnej nehody bolo preukázané, že k dopravnej nehode došlo tak, ako uviedol prvostupňový orgán vo výrokovej časti svojho rozhodnutia, z fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody, ktorá preukázala, že ku skutku došlo tak ako bolo vyjadrené vo výrokovej časti rozhodnutia, z videozáznamu z miesta dopravnej nehody, ktorý preukazuje, že ku skutku došlo, z náčrtku a plánika miesta dopravnej nehody, ktoré rovnako preukázali, že došlo k dopravnej nehode, zo zápisov o dychových skúškach, z výsledkov toxikologického vyšetrenia na zistenie prítomnosti etanolu v krvi, podľa ktorého žalobkyňa mala v krvi 0,00 g/kg etanolu, z lekárskeho potvrdenia a lekárskeho správ účastníkov dopravnej nehody, z protokolu zo zasadnutia škodovej komisie OFZ, a.s., Široká, z osobného hodnotenia zamestnanca JUSO, s.r.o., B. B. a zamestnanca ŽSR L. M., zo zápisov o vypočutí B. B., L. M., zo zápisov z obhliadky miesta menšej nehody vykonanej ŽSR, z výpisu z evidencie priestupkov a trestných činov na úseku cestnej dopravy, podľa ktorých žalobkyňa nebola obvinená zo žiadneho priestupku na úseku cestnej premávky, z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorý preukázal, že žalobkyňa sa nedopustila žiadneho priestupku.

10. Prvostupňový orgán ďalej poukázal na ust. § 2 ods. 2 písm. z), § 3 ods. 2 písm. a), b), § 4 ods. 1 písm. c), § 27 ods. 1, ods. 5, § 137 ods. 2 písm. c), h), § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. a konštatoval, že podľa listín, dôkazov, z ktorých vychádzal, mal preukázané, že došlo k udalosti tak, ako ju vyjadril prvostupňový orgán vo výrokovej časti svojho rozhodnutia s dôrazom na ust. § 27 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., z ktorého vyplýva, že obzvlášť je dôležité zvýšiť opatrnosť a koncentráciu pri prejazde cez železničné priecestie, ktoré nie sú zabezpečené mechanickým priecestným zabezpečovacím zariadením - závorami, ani svetelným priecestným zabezpečovacím zariadením. Obvinená - žalobkyňa nevedela vysvetliť, prečo vošla na železničné priecestie, počas jazdy sa deti v zadnej časti vozidla hádali, a preto sa možno obzrela za nimi. „Neviem, prečo som vošla, neviem ako to mám vysvetliť alebo povedať, neviem prečo som tam vošla, je to nepochopiteľné pre mňa, v presvedčení, že možno ten vlak nejde, inak by som tam ani nevošla. Dve deti vzadu sedeli, niečo sa hašterili, možno som sa niečo obzrela za nimi.“ Prvostupňový orgán zdôraznil ust. § 27 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z.. Ďalej prvostupňový orgán zdôraznil ust. § 28 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z.. Prvostupňový orgán uviedol, že z kamerového záznamu, ktorý zachytával vznik a priebeh dopravnej nehody vyplynulo, že menovaná pred železničným priecestím vozidlom nezastavila, iba spomalila, teda nemohla mať ani čas presvedčiť sa, či môže bezpečne prejsť cez priecestie. V záznamoch o podaní vysvetlenia, v zápisoch o vypočutí osôb B. B., L. M. sa opakovane uvádzalo, že rušňovodič pred príchodom k

priecestiu niekoľko krát písal a trúbil, použil húkačkou HKV návesť 104, Pozor, na upozornenie, že sa na priecestie blíži vlak. V záznamoch bolo uvedené, že na vlakom rušni boli zapnuté reflektory, čo potvrdil aj spomenutý videozáznam z dopravnej nehody. Koľajová trať pretína miestnu komunikáciu v uhle 90 stupňov, pričom sa jedná o rovný úsek a dané miesto bolo prehľadné. V čase spáchania dopravnej nehody nebola viditeľnosť znížená vplyvom poveternostných podmienok. Prvostupňový orgán mal za to, že žalobkyňa ako obvinená sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, v opačnom prípade by prichádzajúci vlak videla aj počula. Prvostupňový orgán podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok uložil pokutu, pričom uviedol, že v dôsledku dopravnej nehody došlo k ujme na zdraví vodičky - žalobkyne s dobou liečenia do 45 dní, k ujme na zdraví synov menovanej J. a W. V. s dobou liečenia do 7 dní, zároveň došlo k totálnemu zničeniu osobného motorového vozidla továrenskej značky DACIA SANDERO, evidenčné číslo: DK-822BP, k poškodeniu vlaku, kde škodová komisia stanovila výšku škody na 200,- EUR a k úplnému prerušeniu dopravy na medzistaničnom úseku Dolný Kubín - Párnica od 17:32 hodiny do 21:00 hodiny. Prvostupňový správny orgán mal za to, že konanie, ktorého sa dopustila žalobkyňa, je konaním hodnoteným ako závažné porušenie pravidiel cestnej premávky podľa ust. § 137 ods. 2 písm. c), h) zákona č. 8/2009 Z.z., teda išlo o skutok s vysokou spoločenskou nebezpečnosťou. Pri určení druhu a výšky sankcie správny orgán prihliadal na to, že žalobkyňa sa od 20. augusta 1996 nedopustila žiadneho porušenia pravidiel na úseku cestnej premávky, bolo teda zrejmé, že je zodpovednou vodičkou, preto žalobkyňu uložil adekvátnu a primeranú sankciu s prihliadnutím na všetky skutočnosti, dôkazy, okolnosti a na základe vzájomnej súvislosti vykonaných dôkazov konštatoval spáchanie dopravného prostriedku v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. s uložením sankcie - pokuty 400,- EUR a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 14 mesiacov.

11. Na základe odvolania podaného žalobkyňou konal a rozhodol žalovaný rozhodnutím číslo: KRPZ-ZA-KDI-SK-26/2021 zo dňa 15. júla 2021 tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a Rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne číslo: ORPZ-DK-ODI2-P-45/2021 zo dňa 19.05.2020 (správne malo byť uvedené 19.05.2021) podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný poukázal na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Poukázal na obsah spisového materiálu prvostupňového orgánu, a to listinné dôkazy zaobstarané v priebehu objasňovania priestupku, ktoré sú číselne označené pod poradovým číslom 1. až 32.. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný na strane 3 poukázal na listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v prvostupňovom spisovom materiáli a ktoré boli vytvorené v priebehu správneho konania o priestupku. Rozhodnutie prvostupňového orgánu číslo: ORPZ-DK-ODI2-P-45/2021 zo dňa 19.05.2021 bolo oznámené žalobkyňu ako účastníkovi konania dňa 25.05.2021 doručením tohto rozhodnutia. Žalobkyňa podala odvolanie, ktoré bolo doručené 08.06.2021. K jednotlivým odvolacím dôvodom žalovaný uviedol, že pri svojom rozhodovaní hodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti za účelom dôsledného zistenia skutočného stavu veci. K námietke žalobkyne, že za dopravnú nehodu podľa § 64 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. sa považuje udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a v tomto prípade prichádza do úvahy len písmeno d), podľa ktorého na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona, čo je najmenej 3.999,- EUR, odvolací orgán - žalovaný zaujal stanovisko odkazom na ust. § 66 zákona č. 8/2009 Z.z. (správne malo byť uvedené § 64 zákona č. 8/2009 Z.z.), a to konkrétne na ust. § 64 ods. 1 písm. a), § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z.. Žalovaný uviedol, že udalosť, ktorej účastníčkou bola žalobkyňa dňa 22.11.2020, je dopravnou nehodou, ak samotná žalobkyňa na ústnom pojednávaní dňa 19.05.2021 uviedla na otázku, či priznáva vinu, odpoveď: „Nie.“. Žalovaný poukázal na ust. § 66 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. (poznámka krajského súdu: správne malo byť uvedené § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z.), podľa ktorého sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení. Lekárske potvrdenie zo dňa 22.11.2020 na meno J. V. uvádza, že ide o ublíženie na zdraví a takisto v lekárskom potvrdení zo dňa 22.11.2020 na meno W. V. sa uvádza, že ide o ublíženie na zdraví, preto podľa žalovaného ide o dopravnú nehodu, pri ktorej bola zranená osoba. K odvolaciemu dôvodu žalobkyne, že nebola zisťovaná celková výška spôsobenej škody, žalovaný uviedol, že z dôkazu - záznamu o podaní vysvetlenia osoby V. V. zo dňa 12.01.2021 jednoznačne vyplýva, že je majiteľom motorového vozidla DACIA DK822BP, ktoré majú v spoločnom vlastníctve so žalobkyňou a škoda, ktorá vznikla pri dopravnej nehode predstavuje čiastku vo výške 5.000,- EUR, ale presná škoda bude vyčíslená až po opravení vozidla. Z listinného dôkazu - Protokol zo zasadnutia škodovej komisie zo dňa 24.11.2020 jednoznačne vyplýva, že poškodením „L“ profilu na pluhu a ohnutím háčika zavesenia závitového spriahadla na HKV SK JUSO, 9256 1 740 430-4, rok

výroby 1986, vznikla škoda na majetku majiteľa HKV vo výške 200,- EUR. K námietke vierohodnosti kamerového záznamu žalovaný uviedol, že žiadosť o zaslanie, o poskytnutie kamerového záznamu zo dňa 19.05.2021, žiadosť o kamerový záznam - zaslanie zo dňa 23.11.2020, oprava chýb v písaní žiadosti - upovedomenie zo dňa 14.06.2021 a takisto kamerový záznam z miesta dopravnej nehody zo dňa 22.11.2020 na železničnom priecestí v Obci Veličná, sa stali súčasťou spisového materiálu, sú zákonne získané a sú preskúmateľné a zrozumiteľné. K uloženej pokute žalovaný pri aplikácii ust. § 22 ods. 2 písm. c) zákon č. 372/1990 Zb. uviedol, že sankcia vo výške 400,- EUR bola uložená v dolnej polovici sadzby sankcie za priestupok, ktorý má rozpätia od 150,- EUR do 800,- EUR. Žalovaný mal za to, že prvostupňový orgán riadne zistil skutočný stav veci, obstaral potrebné podklady pre rozhodnutie, rozhodol na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, dôkazmi bolo preukázané spáchanie skutku, ktorého sa dopustila žalobkyňa, neboli pochybnosti o tom, že sa takýto skutok stal, a preto žalovaný nezistil podmienky pre zrušenie prvostupňového rozhodnutia, a preto rozhodnutie číslo: ORPZ-DK-ODI2-P-45/2021 zo dňa 19.05.2021 potvrdil.

12. Krajský súd v Žiline, ako správny súd, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 107 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) za dodržania ust. § 137 ods. 4 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu v zmysle podanej správnej žaloby, z dôvodov v nej uvedených podľa ust. § 134 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 182 ods. 1 písm. e) SSP a žalobu žalobkyne (ust. § 194 a nasl. ustanovenia SSP) zamietol ako nedôvodnú za aplikácie ust. § 190 SSP.

13. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, prvostupňového správneho orgánu a postup, ktorý týmto rozhodnutiam predchádzal, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 14Sa/8/2021-128 zo dňa 21.04.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.05.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom za aplikácie ust. § 137 ods. 4 SSP.

14. Primárne krajský súd k svojmu procesnému postupu, a to k prejednaniu žaloby žalobkyne postupom bez nariadenia pojednávania, poukazuje na podanú žalobu žalobkyňou prostredníctvom právneho zástupcu zo dňa 11.08.2021, č.l. 1 až 6 spisu, v ktorej bol pôvodne podaný návrh na nariadenie pojednávania a osobnej účasti na pojednávaní, na ktorom dôjde k verejnému vyhláseniu rozsudku. Žalovaný vo vyjadrení, a to v podaní zo dňa 17.12.2021, č.l. 78, 79 spisu uviedol, že ako žalovaná strana trvá na vytýčení pojednávania. Vyjadrenie žalovaného zo dňa 17.12.2021 bolo doručené žalobkyňi prostredníctvom právneho zástupcu, a to podaním krajského súdu zo dňa 05.01.2022, č.l. 97 spisu, v ktorom okrem iného bolo uvedené, že žalobkyňa má možnosť sa vyjadriť k vyjadreniu žalovaného v lehote 30 dní s tým, že na ďalšie vyjadrenia správny súd nemusí prihliadať podľa ust. § 106 ods. 2 SSP. Po tomto doručenom podaní krajského súdu zo dňa 05.01.2022 a poučení o procesných právach a povinnostiach účastníkov konania na č.l. 98 spisu, z ktorého pod bodom 7. vyplýva, že žalobca najneskôr v lehote určenej na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného môže žiadať vo veci nariadiť pojednávanie s tým, že na ďalšie vyjadrenia správny súd nebude prihliadať, právny zástupca žalobkyne zaslal podanie zo dňa 23.01.2022 č. l. 101, 102 spisu, v ktorom na záver tohto podania bolo uvedené, že sa berie späť žiadosť o nariadenie ústneho pojednávania. Za týmto podaním právneho zástupcu žalobkyne nasledovalo ďalšie podanie zo dňa 09.02.2022 č.l. 109 spisu, v ktorom opätovne bolo potvrdené, že sa zotrváva na späťvzatí žiadosti o nariadenie ústneho pojednávania. Vzhľadom k uvedenému krajský súd výzvou zo dňa 24.03.2022, č. l. 117 spisu, vyzval žalovaného, aby v lehote troch dní oznámil, či súhlasí s rozhodnutím správneho súdu bez pojednávania, keďže žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 23.01.2022 v spojení s podaním zo dňa 09.02.2022 uviedla, že berie späť svoju žiadosť o nariadenie ústneho pojednávania. V tejto výzve krajského súdu zo dňa 24.03.2022 bola zahrnutá vo vzťahu k žalovanému aj procesnoprávna domnienka podľa ust. § 157 ods. 2 CSP v spojení s § 25 SSP, že v prípade, ak v stanovenej lehote troch dní žalovaný nezašle stanovisko, krajský súd bude mať za to, že súhlasí s prejednaním žaloby žalobkyne bez nariadenia pojednávania. Výzva krajského súdu zo dňa 24.03.2022 bola doručená žalovanému v zmysle doručky na č.l. 118 spisu dňa 04.04.2022 a uplynutím lehoty troch dní od doručenia nastal dôsledok procesnoprávnej domnienky, a to súhlas žalovaného s prejednaním veci postupom bez nariadenia pojednávania. Pokiaľ aj žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu následne až v podaní zo dňa 01.04.2022, č.l. 120 spisu, uviedla, že opravuje a berie späť svoj súhlas s prejednaním veci bez nariadenia ústneho pojednávania, tak

na toto podanie krajský súd už nemohol prihliadať z dôvodu, že žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v podaniach zo dňa 23.01.2022, zo dňa 09.02.2022 účinne vzala späť pôvodne v žalobe podaný návrh na nariadenie pojednávania s vyjadrením, že nežiada nariadenie ústneho pojednávania, ktorý účinok súhlasu s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania nastal aj v zmysle ust. § 106 ods. 2 SSP, keď žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vo výzve krajského súdu zo dňa 05.01.2022, č.l. 97 spisu, spolu s poučením, č. l. 98 spisu, bola poučená o tom, že na ďalšie vyjadrenia správny súd neprihliada, tzn. nebolo prihliadané až na následné podanie zo dňa 01.04.2022, č.l. 123 spisu. Krajský súd má za to, že mal splnené procesné podmienky k prejednaní veci postupom bez nariadenia pojednávania za vyjadreného súhlasu právnym zástupcom žalobkyne, že berie späť svoj návrh na nariadenie pojednávania, súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a procesnoprávnej domnienky súhlasu žalovaného s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, ktorá nastala na základe výzvy krajského súdu zo dňa 24.03.2022, č.l. 117 spisu za aplikácie ust. § 157 ods. 2 CSP v spojení s § 25 SSP. Podľa krajského súdu nastala situácia v zmysle ust. § 107 ods. 2 SSP, pretože nebol tu žiaden z dôvodov v zmysle ust. § 107 ods. 1 písm. a) až e) SSP, aby vo veci bolo nariadené pojednávanie.

15. Krajský súd okrem vyššie uvedeného má za to, že mal splnené podmienky k prejednaní veci bez nariadenia pojednávania aj z dôvodu, že zásada bezprostrednosti a ústnosti nie je absolútna a konanie neprebíha len v bezprostrednej a úzkej komunikácii účastníkov konania so správnym súdom. Preto celé konanie obsahuje aj prvky písomnosti a komunikácie medzi účastníkmi konania, ktorá je sprostredkovaná správnym súdom. V správnom súdnictve rozhodovanie bez nariadenia pojednávania je prípustné z viacerých dôvodov, z ktorých je potrebné zdôrazniť ten, že správny súd nie je skutkovým súdom, t.j. zásadne nezisťuje skutkový stav veci a dokazovanie vykonáva iba výnimočne, pretože účelom správneho súdneho konania je predovšetkým preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, opatrení orgánov verejnej správy a jeho cieľom je odstránenie prípadnej nezákonnosti. Konanie pred správnym súdom zásadne nie je konaním nachádzacím ale preskúmacím a svojim charakterom sa viac približuje konaniu pred civilným odvolacím súdom. Správny súd pri rozhodovaní o veci principiálne nevychádza z poznatkov, ktoré by získal na ústnom pojednávaní. Ďalším podstatným dôvodom, pre ktorý sa vec v správnom súdnictve prejednáva aj bez nariadenia ústneho pojednávania, je skutočnosť, že správny súd, až na zákonom stanovené konkrétne výnimky, je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby podľa ust. § 134 ods. 1 SSP vrátane žalobných dôvodov podľa ust. § 182 ods. 1 písm. e) SSP, pričom žalobca rozsah a dôvody žaloby môže meniť iba do uplynutia lehoty na podanie žaloby podľa ust. § 62 ods. 1, § 183 SSP. Správny súd tak môže rozhodnúť na základe obsahu spisov. Správny súd v podstate nevykonáva dokazovanie, účastníci v prípade nariadeného pojednávania len prednesú svoje písomné podania (žalobu, vyjadrenie), správny súd sa oboznamuje s obsahom administratívneho spisu, s dôkazmi v ňom obsiahnutými a vo veci rozhodne. V postupe krajského súdu, ktorý prejednal žalobu žalobkyne bez nariadenia pojednávania, je potrebné zohľadniť aj súčasnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva i Súdneho dvora Európskej únie, v zmysle ktorej princíp ústnosti neznamená iba a výlučne nariadenie ústneho pojednávania, ale postačujú i písomné vyjadrenia.

16. Krajský súd v ďalšom postupe posudzoval včasnosť podanej žaloby. Podľa pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobkyňi dňa 23.07.2021 a zástupcovi žalobkyne v konaní pred správnymi orgánmi pánu V. V. dňa 22.07.2021. Žaloba bola odoslaná 13. augusta 2021 podľa č. l. 1 v spojení s č. l. 18 až 20 spisu, t. j. žaloba bola podaná v zákonnej lehote podľa ust. § 181 ods. 1 SSP, včas.

17. Podľa ust. § 62 ods. 1 SSP žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby len do uplynutia lehoty určenej zákonom na podanie žaloby na správny súd.

18. Podľa ust. § 183 SSP žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby.

19. Pri posudzovaní napadnutých rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu v zmysle podanej žaloby žalobkyne zo dňa 11.08.2021 krajský súd poukazuje na vyššie citované zákonné ustanovenia s odkazom na podanie žalobkyne prostredníctvom právneho zástupcu zo dňa 14.09.2021, č. l. 43 spisu, ktorým sa dopĺňali body správnej žaloby. Pri doručení rozhodnutia žalovaného žalobkyňi dňa 23.07.2021 a zástupcovi žalobkyne v konaní pred správnym orgánom dňa 22.07.2021, odoslani podania zo dňa 14.09.2021, k doplneniu bodov správnej žaloby došlo v lehote stanovenej na podanie

žaloby, t. j. v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia žalovaného v zmysle ust. § 181 ods. 1 SSP. V tomto doplnenom podaní zo dňa 14.09.2021 sa poukazuje podľa žalobkyne na nezákonný postup prvostupňového orgánu v súvislosti so zabezpečením kamerového záznamu s odkazom na ust. § 60 ods. 5 zákona č. 372/1990 Zb. v spojení s ust. § 60 ods. 3 predmetného zákona. Žalobkyňa poukázala na to, že správu vo veci kvalifikovania priestupku podpísal pplk. W.. B. O. ako riaditeľ, hoci išlo o návrhový delikt. Správny orgán nemôže po vyhlásení rozhodnutia zadávať a pripájať dôkazy do spisu, keď listinné dôkazy 1, 3, 4, 5 boli podľa žalobkyne vyhotovené po skončení správneho konania, t. j. po vyhlásení rozhodnutia dňa 19.05.2021. Z tohto dôvodu išlo o nezákonný postup, pričom uložená pokuta 400 EUR a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo výrazne zasiahli do života žalobkyne a jej rodiny v súvislosti s plnením rodičovských povinností.

20. Podľa ust. § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

21. Krajský súd uvádza, že bol viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby uvádzanými v zákonnej lehote na podanie žaloby, keďže v danej veci nešlo o žiadnu situáciu v zmysle ust. § 134 ods. 2 písm. a) až f) SSP a rovnako o žiadnu zo situácií v zmysle ust. § 195 písm. a) až e) SSP.

22. Podľa ust. § 197 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

23. Krajský súd pri posudzovaní rozhodnutia žalovaného, prvostupňového rozhodnutia a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo, vychádzal zo skutkového stavu zisteného v správnom konaní, pretože mal za to, že v dostatočnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie pre posúdenie dopravného priestupku, ktorého sa dopustila žalobkyňa.

24. Jedným zo žalobných dôvodov žalobkyne bola námietka nepreskúmateľnosti, zmätočnosti, nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ktorý v rámci preskúmania prvostupňového rozhodnutia nevyhodnotil všetky odvolacie dôvody žalobkyne v potrebnom rozsahu tak, aby mohlo byť rozhodnutie žalovaného rozhodnutím, ktoré má náležitosti riadneho odôvodnenia.

25. Tento žalobný dôvod žalobkyne nebol vyhodnotený ako relevantný. Krajský súd má za to, po oboznámení sa s rozhodnutím žalovaného ako aj s prvostupňovým rozhodnutím, že ide o rozhodnutia správnych orgánov, ktoré majú náležitosti vyžadované ust. § 47 ods. 1 až 5 zákona č. 71/1967 Zb.. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je rozhodnutím so zákonným odôvodnením, keďže sú vyjadrené dôkazy, listiny, z ktorých bolo vychádzané, uvedené právne predpisy, na základe ktorých bol posúdený zistený skutočný stav veci. Rovnako rozhodnutie žalovaného ako rozhodnutie o odvolaní má náležitosti riadneho odôvodnenia, keďže sa žalovaný zreteľným spôsobom vyjadril k jednotlivým odvolacím dôvodom. Samotná stručnosť, vecnosť posúdenia odvolacích dôvodov žalovaným v rozhodnutí, neznamená, že by išlo o rozhodnutie, ktoré nie je v dostatočnom a potrebnom rozsahu zdôvodnené. Žalovaný správnym spôsobom zvýrazňoval a vyjadroval jednotlivé odvolacie dôvody a k nim prijaté závery a zhodnotenia.

26. Podľa ust. § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávne v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

27. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia nevyplýva forma, akou má dôjsť v prípade chýb v písaní k oprave takýchto chýb zo strany správneho orgánu. Z činnosti správnych orgánov je ustálené, že oprava takýchto chýb sa robí neformálnym spôsobom v texte rozhodnutia, pričom správny orgán nevydáva rozhodnutie. Spravidla správny orgán opravu uskutočňuje tak, že nesprávny údaj prečiarkne a uvedie správny údaj a na konci rozhodnutia uvedie, kto a kedy opravu vykonal, pripojí sa podpis a odtlačok pečiatky. Nie je vylúčená ani výmena pôvodného rozhodnutia za rozhodnutie bez uvedených nedostatkov, o čom správny orgán je povinný informovať účastníkov, prípadne ďalšie osoby, ktorým sa takéto rozhodnutie doručuje. Opravu môže správny orgán vykonať na podnet účastníka alebo z vlastného podnetu, pričom vykonanie opravy nie je časovo obmedzené a možno ju uskutočniť aj po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.

28. Po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom zo strany krajského súdu, k rozhodnutiu žalovaného a k nemu sa viažucimi žalobnými dôvodmi, je potrebné konštatovať, že vo výrokovej časti rozhodnutia žalovaného sa zamietá odvolanie žalobkyne a potvrdzuje sa Rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne č. ORPZ-DK-OD12-P-45/2021 zo dňa 19.05.2020 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku. Rovnaký dátum prvostupňového rozhodnutia je aj v úvodnej časti rozhodnutia žalovaného o odvolaní, kde je vyjadrený dátum 19.05.2020. Tento dátum rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu sa uvádza aj v časti I. odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, avšak na strane 3 odôvodnenia rozhodnutia žalovaného je uvedený správny dátum rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu 19.05.2021 a správnosť tohto dátumu prvostupňového rozhodnutia je aj na strane 6 odôvodnenia rozhodnutia žalovaného. Pokiaľ aj chybou v písaní žalovaný v rozhodnutí uviedol u prvostupňového rozhodnutia namiesto správneho dátumu 19.05.2021 dátum 19.05.2020, táto chyba v písaní podľa názoru krajského súdu nie je takého charakteru, že by spôsobila zmätočnosť, nezrozumiteľnosť rozhodnutia žalovaného. Pokiaľ aj žalovaný v rozhodnutí na strane 4 poukázal na § 66 zákona č. 8/2009 Z.z., pričom pod týmto číselným paragrafovým ustanovením uviedol citáciu rozhodného ustanovenia § 64 ods. 1, 2, 3 zákona č. 8/2009 Z.z., ani toto len číselné paragrafové ustanovenie pri uvedení správnej a relevantnej citácie ust. § 64 ods. 1, 2, 3 zákona č. 8/2009 Z.z. nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, resp. taký nedostatok, pre ktorý by bolo možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Jednalo sa o chyby v písaní, ktoré žalovaný môže kedykoľvek odstrániť, avšak tieto chyby nebránili tomu, aby mal krajský súd spôsobilý predmet preskúmania, a to rozhodnutie žalovaného, ktoré má náležitosti rozhodnutia správneho orgánu s dostatočným odôvodnením. V konečnom dôsledku k nedôvodnosti týchto žalobných dôvodov krajský súd uvádza, že konanie pred správnym orgánom sa nerozdeľuje prísne do dvoch navzájom oddelených konaní, ale tak konanie pred prvostupňovým ako aj odvolacím orgánom tvorí jeden celok navzájom prepojených konaní. Aj z tohto dôvodu bolo potrebné na chyby v písaní v rozhodnutí žalovaného takto nazerať, a to keď v spojitosti s rozhodnutím prvostupňového orgánu, s ktorým tvorí jeden celok, bolo zrejmé, ktorého rozhodnutia prvostupňového orgánu, z ktorého dátumu, a to z 19.05.2021, sa týka rozhodnutie žalovaného o odvolaní žalobcu.

29. Krajský súd podanú žalobu žalobkyne vo veci správneho trestania v zmysle ust. § 177 SSP v spojení s ust. § 194 a nasl. ustanovenia SSP posúdil a v nej uvedených žalobných dôvodov preskúmal rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu, konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali. Po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného a prvostupňového správneho orgánu krajský súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná, pretože nedošlo k nezákonnosti postupu a rozhodnutia správnych orgánov. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia, postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti; teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

30. Na základe žalobných dôvodov krajský súd pri preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a rozhodnutia žalovaného hodnotil, či skutok, ktorého sa dopustila žalobkyňa, je priestupkom proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., podľa ktorého priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre spáchanie tohto priestupku sa vyžaduje porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorým právnym predpisom je nepochybne zákon č. 8/2009 Z.z. za súčasnej zákonnej podmienky, že vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škoda na majetku.

31. V zmysle ust. § 67 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh (§ 68 ods. 1).

32. Podľa ust. § 68 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. priestupky podľa § 42a a § 49 ods. 1 písm. a) sa prejednávajú len na návrh postihnutej osoby alebo jej zákonného zástupcu alebo opatrovníka (ďalej len „navrhovateľ“). Priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g) sa prejednáva len na návrh poškodenej osoby, jej zákonného zástupcu alebo opatrovníka, ak je poškodená osoba vo vzťahu k páchatelovi priestupku blízkou osobou a k ublíženiu na zdraví alebo spôsobeniu škody na majetku došlo iba tejto blízkej osobe, prípadne aj páchatelovi priestupku.

33. Žalobkyňa v žalobe zdôrazňovala, že priestupok, ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. je návrhovým priestupkom, a preto bez takéhoto návrhu nemohol prvostupňový orgán a následne ani žalovaný ako odvolací orgán konať o tomto priestupku. Podľa žalobkyne nešlo o priestupok, ktorý sa prejednáva z úradnej povinnosti.

34. Krajský súd podľa ust. § 68 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. uvádza, že v zmysle pripojeného administratívneho spisu by o návrhové konanie sa jednalo len v tom prípade, ak by pri priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. došlo k ublíženiu na zdraví alebo spôsobeniu škody na majetku iba tejto blízkej osobe páchatela, prípadne aj páchatelovi. Z pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že pri dopravnej nehode bola škoda spôsobená inému na majetku, čo vyplynulo z protokolu zo zasadnutia škodovej komisie (č. I. 38 pripojeného administratívneho spisu), v ktorom sa konštatuje, že následkom nehody došlo k poškodeniu na majetku majiteľa HKV, a to:

- mierne ohnuté „L“ profily na pluhu

- ohnutý háčik zavesenia závitového spriahadla, celková škoda vzniknutá pri nehode bola vyčíslená na 200 EUR.

V tomto protokole zo zasadnutia škodovej komisie je uvedený za Dopravný podnik: OFZ, a.s., Široká 381, 027 41 Oravský Podzámok, majiteľ HKV: JUSO, s.r.o., so sídlom P. J. Šafárikova 2325/8, 960 01 Zvolen. Pokiaľ v zmysle dopravnej nehody došlo ku škode na majetku inému, čo bolo podľa protokolu zo zasadnutia škodovej komisie preukázané, tak podľa názoru krajského súdu nešlo o návrhové priestupkové konanie v zmysle ust. § 68 ods. 1 druhá veta zákona č. 372/1990 Zb. ale o konanie podľa ust. § 67 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., t. j. kedy sa priestupok prejednáva z úradnej povinnosti. Ak bola spôsobená dopravnou nehodou škoda na majetku inému, ako to bolo zistené v danej veci podľa administratívneho spisu, tak sa nevyžaduje podanie návrhu touto inou osobou, ale nastupuje tu aplikácia ust. § 67 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., t. j. keď sa priestupok prejednáva z úradnej povinnosti.

35. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že škoda vo výške 200 EUR nedosahovala škodu pre dopravnú nehodu, a preto išlo len o škodovú udalosť, a tým nedošlo ku skutku priestupku v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., krajský súd uvádza, že ani v tomto smere nebol žalobný dôvod opodstatnený.

36. Krajský súd odkazuje na rozhodnutie žalovaného, ktorý správne poukázal na citáciu § 64 ods. 1, 2, 3 zákona č. 8/2009 Z.z., keď v zmysle ust. § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. dopravnou nehodou je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej sa usmrť alebo zraní osoba, pričom k zraneniu osôb J. V. a W. V. podľa lekárskeho potvrdení, ktoré sa nachádzajú na č. I. 30, 31 administratívneho spisu, došlo, ak je lekárom konštatované ublíženie na zdraví, popísané zranenie. Podľa lekárskeho potvrdenia u žalobkyne tiež bolo popísané zranenie, ublíženie na zdraví (č. I. 29 administratívneho spisu). Súčasne žalovaný správne uviedol citáciu ust. § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení. Vzhľadom na výšku škody, ktorá bola spôsobená inému dopravnou nehodou, a to vo výške 200 EUR, v zmysle ust. § 64 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. išlo o škodovú udalosť, avšak táto sa podľa ust. § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. žalovaným správne kvalifikovala za dopravnú nehodu, pokiaľ v rámci správneho konania sa účastníci škodovej udalosti - dopravnej nehody nedohodli na jej zavinení, ak žalobkyňa popierala vinu, resp. zavinenie pri tejto udalosti, ak si v konaní pred správnym orgánom vinu nepriznala, a tým následne ani nemohlo dôjsť k tomu, aby sa účastníci tejto udalosti dohodli na zavinení, z čoho vyplýva, že nedošlo k dohode na zavinení tejto udalosti. V konečnom dôsledku aj podanou správnou žalobou žalobkyňa popiera, že by došlo ku skutku - priestupku, za ktorý bola uznaná vinnou.

37. Krajský súd má za to, že prvostupňový orgán ako aj žalovaný ako odvolací orgán zákonne postupovali, ak skutok, ktorého sa dopustila žalobkyňa, kvalifikovali ako priestupok proti bezpečnosti a

plynulosti cestnej premávky v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., ak v dôsledku porušenia záväzného právneho predpisu, a to zákona č. 8/2009 Z.z. vznikla dopravná nehoda, pri ktorej bola spôsobená škoda inému, ktorá ako škodová udalosť sa posudzuje za dopravnú nehodu, ak nedošlo k dohode o zavinení na tejto udalosti a súčasne došlo pri nej k zraneniu osôb na základe lekárskeho potvrdení, ako uviedol krajský súd vyššie.

38. Žalobkyňa ďalej namietala nezákonnosť dôkazu - kamerového záznamu, spochybnila jeho vierohodnosť, prípadne pripustila možnosť manipulácie s týmto kamerovým záznamom, ako aj že s ním nebola oboznámená, pričom navyše v konaní pred správnym orgánom dodatočne mali byť po rozhodnutí dokladané listiny, ako aj že žalobkyňa nebola oboznámená so všetkými dôkazmi, skutočnosťami, a tým nemala podľa jej tvrdenia možnosť sa s nimi oboznámiť.

39. Krajský súd ani uvedený žalobný dôvod nehodnotil ako opodstatnený. Podľa pripojeného administratívneho spisu, ktorého súčasťou je aj e-mail žalobkyne, v zmysle jeho obsahu vyplýva, že sa poukazuje na kamerový záznam, t. j. žalobkyňa mala o ňom, jeho obsahu vedomosť, a preto nemožno konštatovať nezákonnosť takéhoto dôkazu, neoboznámenie sa s týmto dôkazom v priestupkovom konaní. Zo Zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 19.05.2021 vyplýva, že žalobkyňa bola oboznámená s celým spisom, s celým obsahom spisového materiálu, čo nevyvrátila, nebol preukázaný opak. Krajský súd poukazuje na Zápisnicu z ústneho pojednávania zo dňa 19. mája 2021, v ktorej je konštatované, že žalobkyňa po zákonom poučení uviedla, že obvineniu porozumela, ako aj že bola oboznámená s obsahom spisového materiálu týkajúceho sa uvedeného priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom uvedené potvrdila svojim podpisom. Podľa tejto zápisnice z ústneho pojednávania sa vyjadrovala aj k dôkazu kamerového záznamu, t.j. tento dôkaz jej bol známy, pričom spochybnila len to, že nie je v spise žiadny úradný záznam a zápis o poskytnutí a prevzatí kamerového záznamu ako dôkazu. Žalovaný v svojom rozhodnutí pri preskúmaní prvostupňového rozhodnutia poukázal na dôkazy zaobstarané v priebehu objasňovania priestupku pod poradovým číslom 1. až 32. a samostatne uviedol listinné dôkazy vytvorené v priebehu správneho konania o priestupku, ktoré sú uvedené pod poradovým číslom 1. až 13.. Medzi dôkazy vytvorené v priebehu správneho konania o priestupku sa poukazuje na žiadosť o zaslanie žiadosti o poskytnutí kamerového záznamu zo dňa 19.05.2021, v ktorej žiadosti sa poukazuje na to, že žalobkyňa na ústnom pojednávaní dňa 19. mája 2021 namietala, že v spisovom materiáli absentuje žiadosť o poskytnutie kamerového záznamu z dopravnej nehody, ktorá žiadosť adresovaná na Obecný úrad Veličná je z dátumu 23.11.2020 spolu s doložením kamerového záznamu. Kamerový záznam bol súčasťou priestupkového konania, bol poskytnutý a tvorí súčasť priestupkového konania a nemožno konštatovať nezákonnosť jeho zabezpečenia, ak ako dôkaz bol vyžiadaný podľa § 76 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z., a to práve za účelom objasnenia priestupku. Krajský súd podľa obsahu pripojeného spisového materiálu prvostupňového orgánu a žalovaného ako odvolacieho orgánu nezistil nezákonnosť postupu v samotnom konaní, ktoré predchádzalo žalobou napadnutým rozhodnutiam, pretože žalobkyňa podľa priebehu konania bola oboznámená s dôkazmi, ktoré tvorili súčasť spisového materiálu, bol doložený kamerový záznam, tento bol zabezpečený zákonným spôsobom a pokiaľ ho prvostupňový orgán a v odvolacom konaní žalovaný vzali do úvahy ako jeden z dôkazov pre vyhodnotenie priestupku, tak tomuto postupu nebolo možné nič vytknúť. Nie je namieste zo strany žalobkyne apelovať len na vyjadrenie vlakvedúceho pána L. M. o podaní vysvetlenia z jeho strany, pretože aj keď uviedol to, že osobné motorové vozidlo zostalo stáť, ktoré šoférovala žalobkyňa, tak súčasne pán L. M. pri podaní vysvetlenia vypovedal aj to, že keď boli v tesnej blízkosti tohto vozidla, tak toto sa náhle pohlo dopredu a vošlo priamo do ich jazdnej dráhy, na čo už nemohol nijako reagovať, pretože toto vozidlo im vytvorilo prekážku náhlu a na to už nasledoval náraz. Tento stav vo vymedzení popisu skutku vo výrokovej časti vyjadril aj prvostupňový orgán, keď konštatoval, že žalobkyňa svojim konaním vytvorila náhlu prekážku, pri ktorej došlo k stretu vozidiel na železničnom priecestí. Nebolo preto určujúce to prvotné státie s vozidlom, ak bezprostredne nasledovalo konanie žalobkyne, ktorá vytvorila náhlu prekážku, keď sa autom pohla dopredu, priamo do jazdnej dráhy vlaku, tak ako to uvádzal pán L. M., pri vytvorení ktorej náhlejšej prekážky došlo k stretu vozidiel na železničnom priecestí.

40. Prvostupňový orgán vyhodnocoval dôkazy vo vzájomnej súvislosti, a to platí aj v prípade kamerového záznamu, podľa ktorého prvostupňový orgán konštatoval, že žalobkyňa pred železničným priecestím vozidlo nezastavila, iba spomalila, oproti vyjadreniu vlakvedúceho L. M., ktorý uviedol, že motorové vozidlo zostalo stáť. Pokiaľ by aj vozidlo žalobkyne ako vodičky zostalo stáť a následne týmto vošla na koľajovú trať v čase, keď vlak už bol v tesnej blízkosti, ktorým vojením vozidla na železničnú trať

spôsobila náhlu prekážku, ktorú vlakvedúci už nemohol odvrátiť a nasledoval náraz, tak týmto konaním žalobkyňa porušila ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z., porušením ktorých spáchala dopravný priestupok podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., a to ust. § 27 ods. 1, ods. 5, § 28 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z., ktorému porušeniu predchádza ust. § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c) v spojení s § 137 ods. 2 písm. c), h) zákona č. 8/2009 Z.z..

41. Krajský súd poukazuje na rozhodnutie prvostupňového orgánu, ktorý presne uviedol listinné dôkazy, z ktorých vychádzal, a tieto komplexne posúdil a pokiaľ na strane 6 odôvodnenia svojho rozhodnutia poukazoval na kamerový záznam, vyjadril tak zachytenie dopravnej nehody, avšak kľúčové a podstatné bolo to, že žalobkyňa nekonala tak, ako jej to ukladá zákon č. 8/2009 Z.z., a to ust. § 27 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého pred železničným priecestím vodič je povinný počínať si mimoriadne opatrne, najmä sa presvedčiť, či môže bezpečne prejsť cez železničné priecestie, ust. § 27 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z. podľa ktorého pred železničným priecestím, pri ktorom je umiestnená dopravná značka „Stoj, daj prednosť v jazde!“, vodič je povinný zastaviť vozidlo na takom mieste, z ktorého má náležitý rozhľad na trať a ust. § 28 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého vodič nesmie vchádzať na železničné priecestie, ak už vidieť alebo počuť prichádzajúci vlak alebo iné dráhové vozidlo, alebo ak počuť najmä jeho húkanie alebo pískanie. Nepochybne žalobkyňa ako vodička pred železničným priecestím mala mať zákonom vyžadovanú zvýšenú obozretnosť, sústredenosť, venovanie sa riadeniu, pred železničným priecestím nie je možné zvažovať, či s vozidlom bude vodič stáť alebo nie, keď ide vlak.

42. Je nepochybné, že účelom priestupkového konania vo všeobecnosti je objektívne zistiť, či došlo k spáchaniu priestupku, kto ho spáchal a akú sankciu je potrebné páchatelovi priestupku uložiť. Objasniť priestupok znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky jeho typové znaky, teda znaky skutkovej podstaty priestupku. Ako vyplýva z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. definovaným znakom priestupku je zavinenie, pričom pri priestupku v tomto konaní, a to priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na naplnenie subjektívnej stránky postačuje v zmysle § 3 zákona č. 372/1990 Zb. zavinenie z nebanlivosti. Úlohou správnych orgánov je vyhodnotiť dôkazy, t. j. či dôkazy sú dostatočné na preukázanie zodpovednosti za priestupok. Pre preukázanie spáchania priestupku nezáleží na tom, či je preukázaný jediným alebo skupinou dôkazov.

43. Krajský súd konštatuje, že štruktúra odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia a rozhodnutia žalovaného, ktorá je vyjadrená v ust. § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., bola dodržaná, a preto nie je možné prijať záver o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu tak prvostupňového ako aj odvolacieho pre nedostatok dôkazov.

44. Krajský súd konštatuje, že výroková časť rozhodnutia prvostupňového orgánu obsahuje vymedzenie skutku, ktorý bol priestupkom, ktorý sa kladie žalobkyňi ako obvinenej za vinu, t. j. skutkovou vetou bol vymedzený presný opis spôsobu, miesta a času jednotlivých znakov konania, ktorého sa žalobkyňa ako obvinená dopustila. Po uvedenom nasledovalo rozhodnutie o vine, resp. uznanie vinou zo spáchania priestupku s kvalifikáciou spáchaného priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. a uloženie sankcie. Ďalej nasledovalo dostatočné odôvodnenie obsiahnuté v rozhodnutí prvostupňového orgánu, následne aj v rozhodnutí žalovaného ako odvolacieho orgánu. V týchto rozhodnutiach bol uvedený podstatný sumár dôkazov, z ktorých podľa názoru krajského súdu bolo možné dôvodne a dostatočne objektívne konštatovať, že došlo zo strany žalobkyne k spáchaniu priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb..

45. Krajský súd sa nestotožňuje so žalobným dôvodom žalobkyne, že by bol nedostatočne zistený skutkový stav veci. V potrebnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie na rozhodnutie o priestupku. Žalovaný ako aj prvostupňový orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia presne uviedli listinné dôkazy, resp. dôkazy, z ktorých bolo vychádzané. Je potrebné zdôrazniť to, že vnemy, zhodnotenia osôb, ktoré podali vysvetlenia podľa ust. § 60 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v danej veci boli vyjadrením spôsobu vnímania a prežívania danej dopravnej situácie, avšak pre posúdenie, či došlo k priestupku, bolo podstatné v súhrnlosti vykonaných dôkazov to, čo bolo zistené s prihliadnutím aj k zisteniam, ktoré boli konštatované v konaní tak pred prvostupňovým orgánom ako aj v konaní pred žalovaným ako odvolacím orgánom. Bolo dostatočne preukázané, že žalobkyňa vošla na železničné priecestie, pričom pokiaľ by tak neurobila, tak by nedošlo k náhle vytvorenej prekážke, pri ktorej došlo k stretu vozidiel na železničnom priecestí. Ak takto konala, tak zákonite nerešpektovala dopravné značenie „Stoj, daj prednosť v jazde!“ Z rozhodnutia prvostupňového orgánu vyplynulo, že žalobkyňa dňa 22. novembra

2020 v čase pred 17:30 hod. viedla osobné motorové vozidlo továrenskej značky DACIA SANDERO, ev. č. SR DK-822BP po miestnej komunikácii v Obci Veličná v smere od Obce Oravská Poruba na Obec Veličná, pričom na železničnom priecestí kódu SP0196 nerešpektovala zvislé dopravné značenie 202 „Stoj, daj prednosť v jazde!“, nevenovala sa plne vedeniu vozidla a nasledovala situácia v cestnej premávke, v dôsledku čoho náhle vošla do jazdnej dráhy vlakovému rušňu radu 740 ev. č. 740430-4, ktorý prichádzal zo smeru od Obce Dolný Kubín. Bolo konštatované, že žalobkyňa svojim konaním vytvorila rušňovodičovi náhlu prekážku, pri ktorej došlo k stretu vozidiel na železničnom priecestí. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu vodičky E. V. a k zraneniu W. V., nar. XX.XX.XXXX a J. V., nar. XX.XX.XXXX. Celková škoda, ktorá vznikla v dôsledku dopravnej nehody, predstavovala sumu 5 200 EUR, škoda na vlakovom rušni bola škodovou komisiou stanovená na sumu 200 EUR a škoda na osobnom motorovom vozidle DACIA SANDERO ev. č. DK-822BP bola určená na sumu 5 000 EUR.

46. V dostatočnom rozsahu podľa výsledkov dokazovania bolo konštatované, že žalobkyňa sa plne nevenovala vedeniu vozidla a sledovaniu samotnej dopravnej situácie. Podľa ust. § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. žalobkyňa sa neriadila dopravnou značkou, podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. sa plne nevenovala dopravnej situácii, porušila uvedené zákonné ustanovenie, nedbala na zvýšenú opatrnosť. Krajský súd nezistil žiadne nedostatky pri vykonanom dokazovaní, pri zisťovaní skutočností, z ktorých žalovaný a prvostupňový orgán pri rozhodnutí vychádzali. Podľa krajského súdu zistenia vykonané žalovaným a prvostupňovým orgánom sa stali objektívnym podkladom pre závery, že boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty priestupku, ako aj že zaň zodpovedá žalobkyňa. Skutkové zistenia boli správne a následne aj po právnej stránke správne posúdené tak prvostupňovým orgánom ako aj žalovaným ako odvolacím orgánom. Krajský súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania pred správnymi orgánmi, ktorými bol viazaný, keďže nebola zistená nezákonnosť postupu správnych orgánov (§ 119 veta prvá SSP), zvyrazňuje to, že žalobkyňa porušila ust. § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c) s poukazom na ust. § 137 ods. 2 písm. c), h) zákona č. 8/2009 Z.z., keď nedala prednosť v jazde, pričom mala zákonnú povinnosť sa správať obozretne, s náležitou pozornosťou, navyiac ak mala zodpovednosť za spolucestujúce deti. Krajský súd k úplnosti skutkového stavu poukazuje aj na záznam o podaní vysvetlenia zo strany B. B., ktorý uviedol, že pred priecestím niekoľkokrát pískali a trúbili a na vlakovom rušni bol zapnutý reflektor. Toto vysvetlenie bolo v súlade s konštatovaním, ktoré uviedol prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na záznamy o podaní vysvetlení vypočutých osôb pána B. B. a L. M.. Správne bolo konštatované, ak žalobkyňa bola uznaná vinnou ako aj, že pokiaľ by sa plne venovala vedeniu vozidla a sledovala by situáciu v cestnej premávke, tak by videla aj počula prichádzajúci vlak a svojim konaním by nevytvorila náhlu prekážku, pri ktorej došlo k stretu vozidiel na železničnom priecestí. Ak by sa venovala zo zákonne vyžadovanou pozornosťou dopravnej situácii, nevošla by do jazdnej dráhy vlakovému rušňu, v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode. Prvostupňový orgán uložil sankciu súladne s ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., pričom dôsledne bolo prihliadané na všetky okolnosti spáchaného priestupku so zohľadnením, že išlo o skutok s vysokou spoločenskou nebezpečnosťou. Správny orgán prihliadol tak na poľahčujúce ako aj priťažujúce okolnosti pri ukladaní sankcie, ktorú v sume 400 EUR uložil so zreteľom na všetky zistené okolnosti spolu so sankciou zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 14 mesiacov.

47. Krajský súd po zohľadnení všetkých uvedených skutočností dospel k záveru, že žiaden zo žalobných dôvodov žalobkyne nebol opodstatnený, preto žalobu podľa ust. § 194 ods. 2 SSP v spojení s ust. § 190 SSP zamietol.

48. O nároku na náhradu trov súdneho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 167 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 175 ods. 1 SSP za súčasného použitia ust. § 168 SSP. V konaní žalobkyňa nebola úspešná. Úspešný bol žalovaný, na strane ktorého neboli zistené okolnosti výnimočného charakteru, pre ktoré by bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania, nebolo zistené, že by bolo možné spravodlivo požadovať, aby žalobkyňa nahradila žalovanému trovy konania, preto bolo rozhodnuté tak, že žalovanému sa nárok na náhradu trov súdneho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Krajskému sudu v Žiline. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.